

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An valeat Baptismus sub hac forma collatus: ego te baptizo in
nomine SS. Trinitatis, nuliâ personâ expressâ, vel in nomine Patris, Filii,
Spritiûs Sancti, omissa particula & ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

principalis abluatur, v. g. manus, pes, digiti soli capilli vel si infans pelle adhuc secundina circumdatus baptizetur, quia cum in his Doctores dissentiant utrinque probabiliter disputantes, nec id satis constet ex traditione Ecclesie, valor talis Baptismi dubius efficitur, adeoque remoto periculo Baptismus postea sub conditione repetendus est. Si tamen pars egressa ex utero sit caput, utpote præcipua pars hominis, idque debito modo abluatur, non esse dubium, quin valeat Baptismus, affirmat communissima DD. cum S. Th. 3. p. q. 60. a. 11. ad 4. Ubi sic loquitur: Dicendum, quod expectanda sit totalis egressio pueri ex utero ad Baptismum, nisi mors immineat, si tamen caput primò egrediatur, in quo fundantur omnes sensus, debet baptizari periculo imminente, & non est postea rebaptizandus, si eum perfectè nasci contigerit. Idem faciendum ajunt Sotus, Suarez, Vasq. cum communi aliorum, si capula, aut pectus abluatur, eò quòd etiam hæ sint præcipue corporis partes, quarum una si abluatur, corpus hominis simpliciter lotum dici solet.

321 Ad 2. Q. memb. 1. Non esse necessariam ad valorem Baptismi expressam SS. Trinitatis invocationem, sed sufficere implicitam, censuerunt D. Bernard. epist. 340. ubi concedit infantem baptizatum in nomine Dei & sanctæ, ac veræ

Crucis, non esse rebaptizandum. Item S. Ambros. l. 1. de spiritu S. c. 3. Beda cap. 10. Actor. Magister sentent. in 4. d. 3. Adrianus de Baptismo, q. 2. vers. ad rationes ante oppositum. Cajetan. 2. 2. q. 66. a. 5. & alii. Id, quòd probant cum Act. 2. 10. & 19. ubi Apostoli leguntur in nomine Christi baptizasse, quibus mens Magistri sui melius innotuit; tam ex responsione Nicolai I. Pape ad Bulgaros 104. qui interrogatus de quibusdem à Judæo baptizatis ita reposuit: *Hi profectò, si in nomine SS. Trinitatis, vel tantum in Christi nomine, sicut in Actibus Apostolorum legimus, baptizati sunt (unum quippe, idemque est, ut S. Ambrosius exponit) constat eos non esse denuò baptizandos.*

Verùm oppositum, quòd scilicet necessaria sit expressa invocatio Divinarum Personarum, longè verisimilius, ac probabilius est, prout docent S. Cyprian. epist. 73. ad Julian. S. Damasc. l. 4. de fide cap. 10. S. Thom. q. 66. a. 6. S. Bonavent. in 4. d. 3. q. 2. a. 2. Suarez. D. 21. S. 3. §. superest. Bellarm. l. 1. de Baptis. c. 3. Vasq. D. 143. c. 2. & 3. Palao 11. 19. D. un. p. 5. Coninck, q. 66. a. 7. dub. un. concl. 3. Laym. l. 5. 11. 2. c. 4. n. 3. Henricq. Gonzal. Barbof. aliique. Ratio est ipsa Christi institutio, Matth. 28. hisce verbis satis indicata: *Docete omnes gentes baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti; quibus ver-*
bis

bis formam Baptismi à Christo traditam esse, testatur canon 49. Apostolorum, & communis Patrum consensus; si enim hæc non essent expressè necessaria, non expressisset Christus unitatem, & Trinitatem, prout tamen expressit; & ratio ulterior est, quia cum Baptismus sit Sacramentum fidei, & introitus in Ecclesiam Christi, debet ejus externa professio correspondere fidei internæ: atqui ingressurum in Ecclesiam Christi oportet habere explicitam fidem trium Personarum Divinarum: ergo ejusdem etiam Fidei in Baptismo explicita professio fieri debet: Unde S. Basil. l. de Spiritu S. cap. 12. sicut, inquit, credimus in Patrem, & Filium, & Spiritum Sanctum; sic & baptizamus in nomine Patris, & Filii & Spiritus Sancti.

Neque obstant argumenta opposita. Ad 1. Respondet S. Th. l. c. Apostolos ex speciali privilegio interdum baptizasse cum solum Christi expressa invocatione, ut nomen hoc, quod Judæis, & Gentibus odiosum erat, tanto honorabilius redderetur; sed alii melius, ac probabilius censent, Apostolos baptizasse in nomine Christi, hoc est, Baptismo ipsius auctoritate instituto cum expressa professione fidei, non verò in solo Christi nomine, atque adeò Personas reliquas non fuisse prætermittas, sicut cum 1.

Corinth. 12. dicitur: *In uno spiritu omnes baptizati sumus*, non ideo in nomine solius Spiritus Sancti dicimur baptizati. Quod ipsum innuit Cyprianus citt. Epist. ubi explicans verba S. Petri Act. 2. *Baptizetur unusquisque vestrum in nomine Domini Jesu Christi*, hæc subdit: *Jesu Christi mentionem facit Petrus, non quasi Pater. omittetur, sed ut Patri quoque Filius adjungereur.*

Ad 2. R. Nicolaum Pontificem ibi solum definivisse, Baptismum, collatum à Judæo sub debita forma, repetendum non esse, de quo solo erat interrogatus: quod verò sufficiat collatum sub expressione Trinitatis, ut privatus Doctor addidit, secutus probabilem aliorum DD. opinionem. Demum contrarium decidisse Pelagium, & Zachariam Pontifices, refert Gratianus *Con. multis & can. in Synodo 81. de consecrat. dist. 4.* Ex quibus patet Baptismum sine explicita invocatione SS. Trinitatis collatum, in praxi iterandum esse.

Secundum membrum Q. 1. non immeritò scrupulum movit cuidam sacerdoti qui ultrò confessus est, permultos à se baptizatos esse sub hac forma, ego te baptizo in nomine Patris, Filii, Spiritus sancti, dempta particula copulativa &. Nam particulam & pertinere ad essentiam Baptismi, putarunt Major in 4.

in 4. dist. 2. q. un. in resp. ad 2. argum. & q. 1. col. 5. Gabriel in 4. d. 3. q. un. a. 3. dub. 3. ubi ait, si omittatur in dicitur, quod non est Baptismus, & si omittatur, dicitur, quod nihil fit. Paludan. in 4. d. 3. q. 1. a. 3. Durand. d. 3. q. 2. n. 7. & alii apud Comitol. l. 1. q. 9. Ratio est, tum quia Personæ Divinæ copulativè appellari debent: atqui hoc modo non appellantur, subtracta particula copulante: ergo. Tum quia particula & distinctionem indicat Personarum ut ait Major; ergo pertinet ad essentiam formæ. Demum quia Alexand. 3. in decretali, si quis de Baptismo, & ejus effectu, præcidere videtur facultatem aliter opinandi, dum fatur: *Si quis puerum ter in aquam immerferit in nomine Patris, & Filii, & spiritus sancti, Amen: Et non dixerit, ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & spiritus sancti, Amen; non est puer baptizatus.*

Sed contrarium probabilius docent alii cum Card. Toletio in 2. lib. de Instruct. Sacerd. cap. 19. & Comitol. l. c. probantque ex Concilio Florent. de Baptismi forma sic loquente, ac statuente: Forma autem est, ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & spiritus sancti: non tamen negamus, quin per illa verba, baptizetur talis servus Christi in nomine Patris, & Filii, & spiritus sancti, verum perficiatur

R. P. Leonardelli Soc. Jesu.

Baptisma, quoniam cum principalis causa, ex qua Baptismus virtutem habet, sit sancta Trinitas, instrumentalis autem sit Minister, qui tradit exterius Sacramentum, si exprimitur actus, qui per ipsum exercetur Ministerium cum SS. Trinitatis invocatione, perficitur sacramentum: atqui in forma, quæ caret conjunctione &, significatur, & invocatur tota Trinitas, & exprimitur actio Ministerii: ergo est verum Baptismi sacramentum. Min. subsumpt. prob. Si enim ex te quæram, quæ sit SS. Trinitas, vel quæ sint Personæ Divinæ, rectè, & catholicè respondes, *Pater, Filius, spiritus sanctus*, neque tua hæc catholica responsio ulla eget particula conjungente. Ergo.

Conf. ex S. Th. in 4. d. 3. q. 2. a. 2. ad 3. questiunc. & S. Bonavent. ead. dist. a. 2. q. 2. n. 24. Prior, invocatio SS. Trinitatis, inquit, est de essentia, & expressio actus, & expressio personæ baptizatae, & ideo aliquid horum subtrahere tollit veritatem sacramenti: atqui quitollit particulam &, nihil horum trium tollit: ergo non est de essentia. S. Bonav. verò si notitia, inquit, seu invocatio Trinitatis plena sit in corde, & in ore, tunc secundum omnes plenum est Sacramentum: sed ommissa particula & corde, & ore plenè invocatus

Y y SS.

SS. Trinitatem, trësque Personas Divinas: ergo verè, & plenè baptizat. Ad exactam ergo Baptismi formam tria sunt necessaria, ut cum aliis ex Canonibus Apostolorum probat Alphons. à Castro *in 3. lib. contra hæreses, C. de Bapt. hæres. 2.* Videlicet verbum explicans actum baptizandi, & nomen exprimens personam baptizatam, & totius Trinitatis per propria personarum nomina expressionem: Hæc autem omnia habentur, etsi conjunctio omittatur: ergo habetur exacta forma. Unde

Ad 1. argum. in contrarium R. Personas Divinas esse quidem copulativè efferendas, sed ad id nullatenus esse necessariam particulam & conjungentem; quis enim ignorat, te affirmante tres in Civitate esse tibi familiaritate conjunctos, Petrum, Jacobum, Joannem, omnes tres conjunctè efferri, quamvis particula conjungens nulla sit quæstita? Nec verum est particulam & distinctionem indicare, nam cum sit conjunctio, vim propriam habet copulandi, & conjungendi; non distinguendi, & sejungendi, ut sciunt Grammatici.

Ad 3. si ex decretali citt. Alexandri efficeretur, particulam & partem esse essentiæ formæ, evinceretur, pariter esse partes essentielles formæ etiam *ego*, & *Amen*,

cum Pontifex ibi ambas quoque ponat. Pontifex ergo ibi solum intendit, irritum pronuntiare illum Baptismum cum trina immersione, & invocatione Trinitatis collatum, eò quod caruerit verbo actum baptizantis declarante, quæ declaratio juxta Concilia, & supra dicta ad essentiæ formæ spectat.

Ad 3. Q. Non esse sub conditione baptizandum infantem reperiunt cum scheda è collo suspensa de collato Baptismo testante, censent Richard. *in 4. sent. d. 4. a. 2. cas. 1.* Gabriel *q. 2. a. 3. dub. 4.* Paludan. *in 4. dist. 6. q. 4. a. 1. concl. 1.* Sylvest. *in sum. V. Baptismus q. 9.* Tabien. *V. Baptismus n. 7.* Rosell. *V. Baptismus n. 7.* Comitol. *l. 1. quæst. mor. q. 1.* Sotus *in 4. dist. 3. q. un. a. 9. ad. 4.* Ubi expositi, inquit, infantuli, si inscriptum ferant fuisse baptizatos, quamvis nomen testis non prodatur, nullatenus sunt rebaptizandi. *D. Ant. in 3. p. tit. 14. c. 13, & alii.*

Rationem dant i. Quia dubium, quod Baptismum permittit, conditione affectum, debet esse verum, & probabile dubium; in casu autem posito non est verum, & probabile dubium; scheda enim apposita, ideò fuit apposita, ne infans iterum baptizaretur, & ne cuiquam licitum esset ea de re dubitare: ergo à christianæ mentis intelligentia remota esse debet dubitatio.

Quod